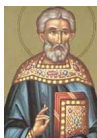

Свештеномученик Василије, презвитер анкирски

Под царем Констанцијем трпео је много од аријанаца. И у то време беше се прочуо као велики ревнитељ Православља и истински пастир стада словеснога у Анкири. А кад потом ступи на престо Јулијан Одступник и поче гоњење хришћана, Василије јавно изобличаваше ово ново нечестије и утврђиваше своје људе у вери. Зато би бачен у тамницу. Па кад цар Јулијан дође у Анкиру, би Василије изведен пред цара, и цар га поче наговарати да остави веру Христову обећавајући му почести и богатство. Тада Василије одговори цару: "Ја верујем Христу моме, кога си се ти одрекао, и који је теби дао ово земно царство, али ће ти се оно скоро и узети. Зар тебе није стид олтара, под којим си се спасао од смрти као осмогодишњи дечак, кад су тражили да те убију?... Зато ће ти се ускоро одузети ово времено царство, и тело твоје неће бити погребено, када извргнеш душу у љутим мукама". - Разљути се Јулијан и нареди да се Василију сваки дан дере седам кајиша коже с тела. И тако чинише мучитељи неколико дана. Када Василије поново изађе пред цара, он узме сам са себе један кајиш своје сопствене хоже и баци Јулијану у лице викнувши му: "Узми, Јулијане, и једи, ако ти је такво јело слатко, а мени је Христос живот!" - Тај догађај разгласи се по вароши, и цар се од стида уклони тајно из Анкире у Антиохију. Василија пак продуже мучити усијаним гвожђем докле не предаде душу своју Господу, за кога је много страдао 363. године.

Тропар (глас 4):

Био си наследник Апостола престолом и заједничар духом, богонадахнуто дело си нашао у виђењу духовног узрастања: Због тога си уздизао реч истине и ради вере си до крви пострадао, свештеномучениче Василије: Моли Христа Бога да спасе душе наше.

Света Дросида

Кћи цара Трајана. Би ухваћена са других пет жена где ноћу сакупља тела пострадалих

мученика за Христа, и због тога од цара љуто накарана. Оних пет жена беху тешко мучене и најзад бачене у растопљен бакар, где душе своје предадоше Господу своме. А Дросида оста под строгим стражом царском. Но она избеже из двора и сама себе крсти у једној реци. После осам дана предаде душу своју Богу.

Преподобномученик Јевтимије

Рођен у селу Димитцани на Пелопонезу. Као дечак живео по хришћански, но доцније оде у Румунију и ту се преда великом разврату. У том разврату зли дух наведе га те се потурчи. Но чим је то учинио, почне се горко кајати. Врати се поново вери Христовој и замонаши се у Светој Гори. После неколико година, проведених у тешком посту и молитви, реши се да умре за Христа. С благословом свога духовника оде у Цариград, где некако успе да изађе пред великог везира. Пред везиром он се почне крстити, хвалити Христа и грдити Мухамеда. После дугих истјазања би осуђен на смрт и посечен 22. марта 1814. години на Цвети. Од његових моштију догодише се многа чудесна исцељења болних. Његова чесна глава налази се у руском манастиру светог Пантелејмона у Светој Гори. И тако овај двадесетогодишњи младић најпре умре Христу а потом за Христа.

Ти си диван ловац, о Христе Господе,
Разап'о си мреже по свету васцелом,
Чисти бисер ловиш из дубоке воде,
Невидљивом мрежом, духом исплетеном.
Љубављу везеном, сузом покапаном,
Ангелским рукама свуда подржаном.
Све што мајка роди и Дух однегова,
Све прекрасне душе што свет може дати,
Све то у број уђе Твог богатог лова,
Све то Твоја мрежа свилсна ухвати,
Кад уздигнеш мреже из животног мора
Ништ'преостат нсће сем каљава кора.
О предивни ловче бисера чистога.
И ми грешни некад Твој смо бисер били.
Сада смо далеко од престола Твога
Под талогом страсти тамом се покрили.
Но нек и нас мрежа Твоја подухвати,

Од Твог ћемо лица ко звезде засјати.

РАСУЂИВАЊЕ

Чак ни у мукама на крсту Господ Исус не осуди грешнике него изнесе пред Оца Свога извињење за њихов грех говорећи: *не знају шта раде!* Да и ми не судимо никога, да не би били осуђени. Јер нико није сигуран, да неће и он до смрти учинити онај исти грех за који осуђује брата свога. Св. Анастасије Синајски учи: "Ако и видиш некога да греши, не осуђуј, јер не знаш како ће он довршити свој живот. Овај разбојник, распети с Исусом, беше човекоубица, Јуда пак беше апостол Исусов, па ипак разбојник уђе у Царство, а апостол оде у пакао. Ако и видиш некога да греши, ти не знаш и његова добра дела. Јер многи сагрешише јавно а покајаше се тајно, и ми видимо грехе њихове а покајање њихово не знамо. Зато, браћо, никог да не осуђујемо, да не бисмо били осуђени."

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам Господа Исуса на крсту распета и то:

1. како је безгранична туга Његова за људима заслепљеним грехом,
  2. како су Његове мисли на крсту више управљене ка Оцу небесном него к Себи,
  3. како су Његове бриге на крсту више управљене на људе него на Себе,
  4. како је Он и на крсту сигуран у Своју победу и васкрс.
-

БЕСЕДА

о величанству Христа Победиоца

*А глава његова и коса бијаше бијела као бијела вуна,□
као снијег; и очи његове као пламен огњени (Откр. 1, 14)*

Таквога виде Исуса после васкрса и победе Јован Боговидац. Виде Га као сина човечјег, обучена у дугачку хаљину, опасана златним појасом, са седам звезда у десној руци, а лице Му бијаше *као што сунце сија у сили својој*. У таквој се сили и слави јавио Онај, који је на крсту био незрачан, и који се свима мимопролазницима чинио као најнемоћнији од синова људских.

Но зашто му коса бејаше бела као вуна и као снег? Не беше ли Господ, кад Га убише, једва 34 године стар? Огкуда Њему бела коса? Не означава ли бела коса старост? Ваистину, бела коса означава код смртна човека старост, но код Христа у слави она означава више него старост - она означава вечност. Вечно млада старост! Старост је прошлост. младост је будућност. Није ли Он и једно и друго у исто време? И више него сва времена прошлости и сва времена будућности - надвремена вечност.

И зашто му очи бежу као пламен огњени, То је Свевидећи, зато. Од сунца се штошта може и сакрити, али од Његовог погледа не може се сакрити ништа од свега онога што је на небу и на земљи и под земљом. Он прозире сва влакна свих ткања у природи: Он прозире све атоме у камену, све капље водене у мору, све частице ваздуха, све помисли и све жеље свих створених душа.

То је Онај исти, и нико други, који је из састрадалне љубави према роду човечијем сишао на земљу, обукао се у смртно и страдално тело, поруган и попљуван био од грешних људи. То је Онај исти, који је незрачан висио на крсту међу разбојницима, и као мртвац сахрањен био од Јосифа и Никодима.

О браћо, како је страшно и помислити, како је великог и величанственог посетиоца имала земља! А још страшније - на кога су безумни људи дигли руку!

Господе величанствени, опрости нам грехе наше, и сети се и нас у сили и слави Својој. Теби слава и хвала вавек. Амин.